



Apuverbien käyttö sekä
att+perusmuoto

Apuverbit

Apuverbit ilmaisevat puhujan asennoitumista pääverbin ilmaisemaan tekemiseen

Apuverbiä käytetään yleensä yhdessä pääverbin kanssa

Apuverbin jälkeen pääverbi on aina perusmuodossa ja useimmat apuverbit taipuvat aikamuodoissa

få = saada
kan = voida, osata
vill = haluta
ska = aikoa, pitää
måste = täytyy
skulle = -isi

Apuverbit

- **Vill** merkitsee haluta ja tahtoa → Jag **vill** göra det.
- **Ska** tarkoittaa aikomista. → Jag **ska** göra det.
- **Ska** voi myös merkitä *pitää*. → Alla **ska** delta i tävlingen. (Kaikkien pitää osallistua kilpailuun.)
- **Skulle** merkitys on –isi eli konditionaali. → Jag **skulle resa** till Australien om jag hade pengar.
- Apuverbin skulle menneen ajan muoto ilmaistaan rakenteella skulle + ha + supiini. → Jag **skulle ha gjort** det.
- Jos apuverbiä **få** käyttää merkityksessä saada joku tekemään jotakin, mukaan tulee att → Hon **får mig att skratta**.

Att + verbin perusmuoto

- Att+ perusmuoto –rakennetta käytetään seuraavissa tilanteissa
 - Adjektiivin jälkeen → Det är **kul att träffa** kompisar!
 - Substantiivin jälkeen → Jag har inte **tid att läsa** böcker.
 - Verbien gillar ja älskar jälkeen → Hon **älskar att dansa**.
 - Preposition jälkeen → Jag tycker **om att vara** ute i naturen. Hon är bra **på att sjunga**.
- Kun att + perusmuoto on lauseen subjektina, se suomennetaan usein esim. laulaminen tai soittaminen → **Att sjunga** är kul. **Att spela** gitarr är svårt.